

plejernes virksomhed, der kan betragtes som ikke-instrumentel. Virksomheden på dette område må her afhænge af den pågældendes uddannelse og kunnen på samme måde, som tilfældet f. eks. er for klinikassistenter.

Bestemmelsen i stk. 4 åbner mulighed for, at personer med tandplejeruddannelse erhvervet i udlandet kan virke her i landet som tandplejer. Af administrative hensyn og da der er tale om en person, der skal virke under tandlægens instruktion og tilsyn, er forslaget formuleret således, at der foretages en generel vurdering af, om tandplejeruddannelsen i et andet land kan sidestilles med dansk tandplejeruddannelse. Det vil derfor i almindelighed ikke være nødvendigt at foretage en konkret vurdering af den enkelte ansøgers uddannelse.

Til nr. 2.

Da tandplejernes virksomhed skal udøves under tandlægens tilsyn og instruktion, foreslås det, at indenrigsministeren får adgang til at fastsætte bødestraf for tandlæger, der benytter tandplejere ved instrumentel behandling i videre omfang end hjemlet i de af indenrigsministeren fastsatte regler. En tandplejer, der uberettiget udfører instrumentel behandling, vil kunne straffes for overtrædelse af tandlægelovens § 8, stk. 1, for uberettiget udøvelse af tandlægevirksomhed.

Til § 2.

Det første hold tandplejere afslutter uddannelsen ved Skolen for Klinikassistenter og Tandplejere i København i sommeren 1974. Under henvisning hertil foreslås ikrafttrædelsestidspunktet fastsat til 1. april 1974.